for nylig grundlagt et saakaldt „*Indemnity Fund*“[2]) der holder de Kvinder skadesløse, som paa Grund af Oprigtighed i deres Svar paa Sundhedsinspektørens Spørgsmaal har mistet deres Plads Det er heldigt, et saadant Fond er tilvejebragt, da Frygten for at lide Nød paa Grund af Arbejdsløshed tit bragte Kvinderne til at fortie Ting, som Sundhedsinspektøren absolut burde vide. Nu arbejdes der ivrigt for at udbrede Kendskab til dette Fonds Eksistens og for at opmuntre de arbejdende Kvinder til at tale frit i Betragtning af, at de vil blive holdt skadesløse i *al* den Tid, de muligvis som Følge heraf vil komme til at gaa ledige.

Politisk kvindeforening.

Mandag den 27de februar var der møde i ovennævnte forening, og frk. Marie Christensen holdt et grumme dygtigt og vel udarbejdet foredrag om tyendeloven. Hun begyndte med at sige, at hvis hun så ensidigt på sagen, antog hun, at der var mennesker tilstede, som vilde sige hende imod. Det kunde naturligvis heller ikke undgås, at hendes opfattelse af sagen var ensidig, men under de høfligste former blev hun også modsagt af en del fruer. Der var særlig to ting, hun hævdede paa pigernes vegne, og som fruerne ikke kunde gå ind på: at pigerne skulde have hver søndag fri fra kl. 12, og at de skulle kunne forlade huset uden at sige det til fruen. — Saa' frk. Christensen i sit foredrag sagen ensidig fra pigernes standpunkt, så tog hendes foredrag saavel som hele forhandlingen også kun ensidig sigte på københavnske forhold. — Frk. Christensen udtalte et bestemt ønske om, at der *slet ingen tyendelov måtte være,* og at pigerne måtte *blive fri for skudsmålsbog.* Jeg tror også, at tyendeloven bør undergå store forandringer og indeholde ganske anderledes bestemmelser til den svageres beskyttelse; den er præget — om end i mindre grad end den gamle ægteskabslov — af den middelalderlige opfattelse, at manden er enehersker over hustru, børn og tyende; men mon man også helt kan undvære den? Burde den ikke først og fremmest skifte navn og hellere hedde: *Lov om forholdet mellem husbond (madmor) og tyende.* Er det ikke nødvendigt, at der gives love om dette forhold, ligesaavel som der gives love om formueforholdet mellem ægtefæller. Skulde hele forholdet ordnes ved kontrakt, kunde let en snu husbond få et godlidende tyende til at gå ind på en meget ufordelagtig kontrakt. —

Og nu skudsmålsbogen? Skulde den ikke først og fremmest skifte navn og hedde *opholdsbog?* Noget skudsmål står der jo ikke længere i den. Såvidt jeg har forstået er den nærmest til, forat man kan se, hvor tyendet, som jo er et meget bevægeligt folkefærd, er forsørgelsesberettiget.

Der faldt under forhandlingen det spørgsmål, hvad tyendet egentlig var for et underligt ord. Tyende betyder tjenende. Tjene hed på oldnordisk þjóna. þ bliver d (þu=du) og jó bliver y (ljód=lyd). Det vilde være sørgeligt, om det gode danske ord tyende skulde forsvinde af sproget, såvel som om det tyske ord herskab skulde fortrænge de danske ord husbond og madmor.

A. S.

[2]) Skadeløsholdelsesfond.

Kvindelige Telegrafister.

Trafikminister *Svend Høgsbro* har æren af, at kvindesagen kan notere sig et nyt fremskridt.

Kvindelige telegrafister vil for fremtiden ikke få deres afsked, når de gifter sig.

For at nå dette mål har telegrafistinderne længe kæmpet; men det kunde ikke nås, før *Svend Høgsbro* blev deres minister.

Sociale Æmner.

Aarsberetning fra „Fængselshjælpen“.

Selskabet „Fængselshjælpen“ har for kort Tid siden udsendt sin 2den Aarsberetning. — Da Selskabets Virksomhed kan faa stor social Betydning, saafremt det kan faa tilstrækkelig Tilslutning, vil vi gerne her henlede Opmærksomheden derpaa.

I Følge Selskabets Love er dets Formaal at virke for Forsorgen af Personer, der ere komne i Konflikt med Straffeloven, — særlig at hjælpe de løsladte Fanger ved at skaffe dem Arbejde eller ved anden Støtte.

Selskabet havde saaledes iagttaget, at Fangerne meget hyppig misbrugte de i Fængslet tjente Overarbejdspenge, saa at de endog derved førtes ind paa Tilbagefald til Forbrydelse, det fik da udvirket i December 1903 af Justitsministeriet, at disse Penge kunde udbetales Selskabet, der saa først betalte dem til den løsladte, naar de havde faaet ham anbragt i Plads. Endvidere har Selskabet i det forløbne